

Yoruluyorum

– AyserÖZBAKIR · 19 Ocak 2019

Telefonum kayıp, kapımda zil yok,
Duydum ki; ellerden soruluyorum.
Söylenmem yutarım, ağızımda dil yok,
En fazla susmaktan yoruluyorum.

Yuttuğum ne varsa zehirler gibi,
Çağlayıp dururum nehirlere gibi,
Kendine yönelmiş zahirler gibi,
Şimdi yavaş yavaş duruluyorum.

Kimse saramıyor sızan yarayı,
Bundandır herkesle açtım arayı,
Ne köşkü lazımdır, ne de sarayı,
Ben kendi peykemde kuruluyorum.

Bak, bakabilirsen yaş akan gözle,
İster umursama, istersen özle,
Yalan yanlış işittiğim her sözle,
Vallahi içimden vuruluyorum.

Ayser ÖZBAKIR